

мрачъ языческий. Не па Израилтяне-тѣ само было пужено пріешствіе-то па Искупителя: всичкы-тѣ человѣцы чувствовали нуждѫ отъ Искупителя и Просвѣтителя міра.

Господь казаль на змій-тѣ, подиръ грѣхопаденіе-то па прародители-тѣ: „Сѣмѧ отъ женѣ ще ти стріе главж-тѣ.“ Тая змія, която прѣъстила Евѣ, не е была проста змія, но діаволъ, сирѣчъ: духа-тѣ на зло-то, който желае да пороби и да погуби весь родъ человѣческий. Богъ тогага още обѣщаль да освободи человѣцы-тѣ отъ властѣ-тѣ на діавола чрѣзъ Искупителя, който трѣбвало да ся роди отъ женѣ, безъ мажъ, сирѣчъ отъ Дѣвѣ.

Богъ обѣщаль Аврааму да умножи потомство-то му като звѣзды-тѣ на небо-то и въ единъ отъ потомцы-тѣ му да благослови всичкы-тѣ племена земны.

Това обѣщаніе Богъ подтвердиль още поясно па Іакова: изъ дванадесять-тѣ му сынове показаль оногова, отъ потомство-то на кого-то трѣбвало да ся роди Искупитель. Іаковъ, кога умиралъ, быль исполненъ отъ духъ пророческий; на смертныя си часъ той казаль: „Іудо! тебе ще восхвалятъ братиѣ-то ти; не ще да ся отнеме скыпетъ отъ Іудѣ и законоположникъ отъ потомство-то му, докѣ не прииде Примиритель, Надежда-та на всичкы-тѣ народы.“

Богъ повторилъ обѣщаніе-то си прѣдъ всичкы-тѣ сынове Израилевы чрѣзъ Моисея, който прѣдъ смерть-тѣ си казаль на Израилтяне-тѣ, които ся были сѣбрали: „изъ помежду васъ, изъ помежду братія-та ваши Господь ще воздигне другъ подобенъ менѣ пророкъ; Того послушайте.“

Царь и Пророкъ Давидъ знаялъ, по вдѣхновеніе отъ Святаго Духа, че отъ потомство-то му ще ся роди Обѣщанный, Царь вѣчный; въ священный си восторгъ, той го наріча Господъ, Мессійъ, Сынъ Божій.

Наконецъ всичкы-тѣ пророцы ясно проричатъ за тоя Обѣщанный, Сынъ Давидовъ, за Мессійъ, Христа (сирѣчъ Помазанника), за тоя Сынъ человѣческий, когото пророкъ